

Afgiften foreslaas pr. Vægtenhed, fordi det er Ringens Volumen (Masse, Vægt), der paavirkes af Slidet samtidig med at Køretøjet slider Vejen. At Ringe af en bedre (og dyrere) Kvalitet kan være mere modstandsdygtige end de billigere, mener man efter Omstændighederne at kunne se bort fra som et kun i ringe Grad forrykkende Moment.

Oppebørslen af denne Afgift og den dermed forbundne Kontrol forudsættes varetaget af Toldvæsenet.

Til § 10.

Angaaende Fordelingen af de i Lovforslaget omhandlede Afgifter og disses Anvendelse har man, med en enkelt Undtagelse fulgt Udvalgslertallets Indstilling.

Stk. 1. Bornholm foreslaas, som hidtil, holdt udenfor den almindelige *Fordeling*, jfr. Betænkningen Side 137; der foreslaas tillagt denne Amdsraadskreds ogsaa en forholdsmæssig Del af Gummiafgiften og Benzinafgiften.

Til Dækning af Udgifterne ved Optrækning af den faste Vægtafgift er foreslaaet et Beløb af 100 000 Kr. Tidligere var til Dækning af Optrækningsudgifterne i det hele fastsat 1 pCt., men Udgifterne fordeler sig nu paa de forskellige Afgifter (se Forslagets §§ 8 og 9).

Angaaende Fordelingsprocenten mellem Stat og Kommuner henvises til det ovenfor anførte.

Stk. 2. Medens den *Staten* tilfaldende Procentandel (1 pCt.) hidtil er oppebaaret af Finansministeriet, foreslaas den nu anvendt til særlige Vejarbejder af almen Interesse efter Ministerens Bestemmelse.

Stk. 3—5. Angaaende *Fordelingen* mellem Købstæderne, Amdsraadskredsene og Sognekommunerne, se det ovenfor anførte.

Stk. 6. Angaaende *Anvendelsen* af den hver enkelt Amds- og Købstadkommune tilfaldende Del af Afgiften har et *Flertal* indenfor Udvalget foreslaaet $\frac{2}{3}$ anvendt til Kørebaners Forstærkning paa nærmere angiven Vis og andre navnlig for Motorvejfærdslen betydningsfulde Arbejder.

Angaaende Begrundelsen herfor henvises til Betænkningen Side 136—37.

Et *Mindretal* har foreslaaet Tallet sat til $\frac{1}{2}$.

Skønt Forholdet nu ganske vist efter hidtidig Praksis har været det, at $\frac{2}{3}$ af disse Beløb anvendes til de særlige Foranstaltninger, idet den nugældende Lovs herhenhørende Udtryk (»fortrinsvis») har været fortolket saaledes, maa man dog nære Betænelighed ved fortsat at binde saa store Beløb til disse specielle Udbygningsarbejder. Vel er det anbefalelsesværdigt, at Vejvedligeholdelsen foregaar i Kontakt med Færdselens Beskaffenhed, men under de forhaandenværende Forhold maa man nære Betænelighed ved at forcere Udviklingen i denne Retning, saa meget mere som det utvivlsomt maa erkendes, at ogsaa andre Vejarbejder i lige saa høj Grad som de specielle tjener til Fordel for Automobilisterne og foraarsages af disses Kørsel.

Det er jo ikke Formaalet at søge tilvejebragt en Række særlig velbyggede Vejstykker, medens Resten af Vejene ligger mere eller mindre forsømte hen, men at søge hele Vejnettet holdt i en god og forsvarlig Stand under en jævn Udvikling fremad til de stærkere byggede Veje.

Man mener derfor kun at kunne foreslaa $\frac{1}{2}$ af de paagældende Beløb bundet til den specielle Anvendelse.

Denne er ialt væsentligt den samme som er paabudt i Motorlovens § 35 Stk. 12 saaledes som dennes Bestemmelse har været forstaaet i Praksis. Ny er blot Anvendelsen til Sikring af ubevogtede Jernbaneoverkørsler, en Anvendelse der er af særlig Interesse for de Motorkørende.

For *Sognekommunernes* Anvendelse af deres Andel foreslaar man, overensstemmende med Udvalgslertallet (jfr. Betænkningen Side 134) ingen faste Regler, men blot at Amdsraadet skal godkende Anvendelsen (for at sikre Planmæssighed i Arbejdet).

Til § 11.

Bestemmelsen svarer til Motorloven § 35, Stk. 14.

Til § 12.

Da Sikkerheden for, at Bestemmelserne vedrørende Anvendelsen af »Afgiftsfri« Benzol og Afgiftens Tilbagebetaling ikke overtrædes, i væsentlig Grad maa baseres paa, at Straffen for saadan Overtrædelse er følelig og udelukker, at man høster Fordel af sin Forseelse, skønnes Bøderne for disse Overtrædelser ikke at kunne sættes lavere.